

H

HUNTER'S BEND

med vad vi bär berättelse

Tove Emilsson
Högskolan för Design och Konsthantverk
Göteborgs universitet
VT2011
Göteborg
Examensprojekt 15 hp
Konstnärligt kandidatprogram i design 180 hp

Abstract. The Hunter's Bend project is about how our personal possessions affect our perceived identity and in what way the value of an object may increase with the relationship that is built up towards the user. I have looked upon traces of time as an extension of an existing object. The outcome is a series of leather cases made out of one piece of folded leather, hardened and locked within itself. The history contained in leather, as a living material has been an important part of the project as well as how its features are used in the making and then allowing the product to change after use.

Keywords: identity, leather, product design, crafts, value & patina.

Förord. Jag vill rikta ett stort tack till:

Tom Dixon (formgivare, London) som har ställt upp som extern handledare under projektet och lånat mig verkstadsplats för modellarbete.

Ulf Sjöstrand (universitetslektor i design vid HDK, Göteborg), handledare.

Eva Alfredson (adjunkt vid Stiftelsen Stenebyskolan, Dals Långed) som har lånat mig en arbetsplats i läderverkstaden på Stenebyskolan och varit otroligt generös med sin tid.

Simon Hasan (formgivare, London) som har varit till stor hjälp genom att dela med sig av sina erfarenheter av läderarbete.

Innehållsförteckning

Inledning

Människor som bär på saker. 5.
Mål. 5.
Bakgrund och Syfte. 5.
Frågeställningar. 5.
Avgränsningar. 5.
Externa kontakter. 5.

Genomförande

I faser. 5.
Information om läder ur ett historiskt perspektiv. 5
Information om läderpraktik. 6
Identitet. 6.
Idé. 6.

Resultat

Som Hunter's Bend. 8.

Utvärdering & Reflektion. 8.

Källförteckning. 10.

Bilagor

Konceptarbete

Processvy. Bilaga 1.
Krymp läder, läs. Bilaga 2.
Sömlös linje. Bilaga 3.

Inledning. *Människor som bär på saker.* Människor bär ofta på saker. Jag känner en tjej som har ett särskilt nagellack. Det är en färg som bara passar henne. Den ger henne ett annat sätt. Boris går och bär på en röd pennkniv. Den som han har fått av pappa Cosma. Han campar inte, Boris, men han gillar att ha den bara. Ibland är saker världsliga. Andra saker är viktiga, för att de är våra verktyg eller för att de är en del av oss.

Mål. Arbetet har handlat om vilken roll våra ägodelar spelar för hur vi upplever vår personliga identitet och hur värdet av ett objekt kan öka med den relation som byggs upp gentemot brukaren. Jag ville undersöka hur ett objekt kan bära på en berättelse i sin utformning men också samla historia genom användning. Min målsättning med projektet var att formge en produkt i form av ett läderarbete. Genom att nyttja funktionen i ett existerande bruksföremål skulle produkten tjäna till att lyfta värdet av ett gammalt objekts historia alternativt, som hud till ett materiellt värdefullt föremål, ge bakgrund och samla nya spår.

Tekniken i läderhantverket har varit en viktig utgångspunkt och projektbeskrivningen formulerades så att upplevelsen av produkten i hög grad skulle präglas av den. Med tanke på arbetets orientering mot personlig identitet och materialhantering riktades det mot en formlintresserad målgrupp med värderingar som överrensstämmer med produktseriens budskap och med ekonomiska möjligheter att investera i hantverk och exklusivare material.

Bakgrund och Syfte. Ärvda och upphittade föremål utan materiellt värde kan uppskattas för dess minnen. Värdet som successivt byggs upp en identitet. Verktyg som följt en människa ett helt liv blir värdefulla på grund av de spår de bär och den relation de har byggt upp med en kropp och ett rörelsemönster.

Projektets huvudsyfte var att reflektera kring den personliga identitetens relation till ägande och den konsumtion som styrs av varumärkesstrategi mot möjliga alternativa förhållningssätt. Läder och de egenskaper som associeras med materialet knyter på flera sätt an till identitet och värde. Som ett levande material bär läder i sig själv på en historia och dess yta samlar ständigt spår som knyter produkt och brukare samman. Min förhoppning var att genom resultatet av arbetet skapa en sådan relation. Framförallt ville jag låta arbetet vara en del av en diskussion om hur vi hanterar våra ägodelar över tid och var i dess värden ligger. Mina arbeten har ofta rört sig kring en relation mellan brukare och produkt och ifrågasatt ett beteendemönster eller en statusrelation. Har man som brukare möjlighet att påverka hur ett föremål används finns där ett högre personligt värde. Det här projektet blev ett tillfälle för mig att resonera kring vilka värden jag kan ställa mig bakom och bygga en kontext till min framtida verksamhet.

Frågeställningar. Många av de frågeställningar som fysiskt har format projektet har varit av praktisk karaktär. Vilka värden kopplas historiskt samman med läder som material? Vilka fysiska egenskaper har materialet? Vilka hantverksmässiga tekniker har förmåga att lyfta fram dessa värden och egenskaper i utformandet av en produkt? Det har här också varit viktigt att definiera den typ av bruksföremål som genom sin funktion kommunicerar projektets koncept. Andra frågeställningar har snarare handlat om det upplevda värdet av ett föremål. Dessa mer abstrakta frågeställningar har varit svåra att bes-

vara men kommit att leda mina resonemang genom arbetet och utgjort en arbetsyta. Hur påverkar ett bruksföremåls historiska status eller presenterade bakgrundshistoria dess upplevda värde? På vilket sätt skiljer sig produktens budskap som identitetsbärare utåt från vad vi själva upplever? Hur påverkar en människas emotionella relation till ett objekt hennes sätt att bruka det? Kan oförväntade egenskaper förändra värdet av ett välkänt objekt? Kan en massproducerad produkt ha ett hantverksmässigt värde?

Avgränsningar. Samtliga frågeställningar har som sagt inte formulerats för att konkret besvaras men för att samla projektet och färga den slutliga produkten. Fokus har legat på att hitta en intressant berättelse i en produkt och att genom utförande förmedla den berättelsen. Inom tidsramen för projektet har jag valt att begränsa mitt presentationsmaterial till en prototyp av den faktiska produkten. Jag presenterar inte förslag till förpackning eller tillhörande grafiskt material. Jag har heller inte, till någon omfattning, berört praktiska frågor för tillverkning av större upplagor som plats, kostnad, frakt eller materialets ursprung.

Externa kontakter. Under projektet har jag haft kontinuerlig kontakt med Tom Dixon, produkt- och möbelformgivare baserad i London. Jag såg i Tom Dixons arbeten ett utforskande kring material och tillverkning och intresserade mig för dessa faktorer som möjlighet att ge mervärde åt vardagliga objekt. Tom Dixon som varumärke arbetar medvetet med sin identitet genom presentation och konceptbyggande kring verksamheten i stort. Kontakten med en verksam designer och möjligheten till uppföljning har givit en större mening till arbetet och en erfarenhet. Jag har själv formulerat projektet. Tom Dixon har som en extern handledare följt men inte styrt arbetsprocessen. Det utforskande arbetet kring läderarbete leder nu till ett fortsatt gemensamt projekt.

Genomförande. *Ifaser.* En inledande fas ägnades åt att strukturera och formulera projektet samt samla och sortera information om läderhantverk. Arbetet lades därefter upp som tre skissfaser i följd efter varandra. Den första perioden var avsedd att värdera vardagsföremål som möjliga produktområden. I syfte att bestämma inriktning mot en specifik produkt skulle ett antal förslag tas fram för diskussion. I samband med beslut om inriktning övergick en första skissfas i nästa. Fas två skulle så, enligt planering, påbörjas med uppställning av en kravlista för att underlätta kompletterande research följt av två- och tredimensionellt skissarbete. Avslutet på den andra fasen var, som tänkt, en presentation av tre konceptförslag. Då dessa förslag prövats återstod en tredje skissfas för framtagning av en detaljbestämd formgivning genom modellarbete och slutligen framställning av presentationsmaterial. Tid planerades in för besök i läderverkstaden på Stenebyskolan i Dals Långed och för en veckas modellarbete i Tom Dixons studio i London.

Information om läder ur ett historiskt perspektiv. Sedan urminnes tider har vi använt oss av skinn och läder för att tillverka plagg och bruksföremål. Vi upplever det som ett autentiskt material. Det finns också en mycket stark, ännu levande hantverkstradition för tillverkning av läderprodukter. Det prestigefyllda handarbetet har sin historia i sadelarbete och senare bagage och transport. Dessa produktområden var i samband med personbilens intåg starka symboler för en flexibel och modern livsstil. Man kan dra slutsatsen att materialet utifrån den bakgrunden sedan har förgrenat sig i två

läger där det ena symboliserar exklusivitet och tidlös kvalitet i form av inredning, kontorsmaterial och framförallt accessoarer. Det andra har kommit att yttra sig som kraftfullhet och maskulinitet. Materialets hållbarhet och djuriska associationer förknippas här med sport eller ideologiska attribut inom kulturer som exempelvis rock och punk. I alla tider förknippas lädrets hållbarhet också med människans livslånga relation till böcker.

Det är dock inte bara människans egen historia som finns i materialet. Läder är "en levande avgjutning, formad av kroppens vanor... med minnen i veck och skrämor" (Quillieriet, A.J. 2004). Så ser man också läder i många kulturer, som en "länk mellan liv och död" och en "symbol för återfödelse" (Vass, L. & Molnär, M. 2000).

Information om läderpraktik. Läder är benämningen på en garvad hud från ett större djur, till skillnad från skinn som syftar på mindre hudar. Generellt är materialet töjbart och flexibelt. Det är betraktat som hållbart och skyddande men det är också ett levande material som förändras över tid. Man säger att det liv som djuret har levt lever kvar i materialet. Hudarna bär spår av insektsbett och nackveck och det blev tydligt för mig under researcharbetet hur viktigt lädrets ursprung är. Töjbarhet, tjocklek och yta skiljer sig åt mellan olika djurarter men också mellan partier på samma kropp. Man måste därför vara noggrann med vilken typ av läder som man väljer till vilket ändamål. Man måste också ta hänsyn till hudens struktur när lädret omformas. Mönstret måste placeras i förhållande till ryggradens riktning. Även det faktum att huden töjs ut under garvningsprocessen påverkar materialets beteende. I kontakt med vatten söker lädret sin ursprungliga form. Det hårdnar därför och krymper, i synnerhet i upphettat vatten, och kan vid vissa temperaturer få egenskaper som liknar hårdplast.

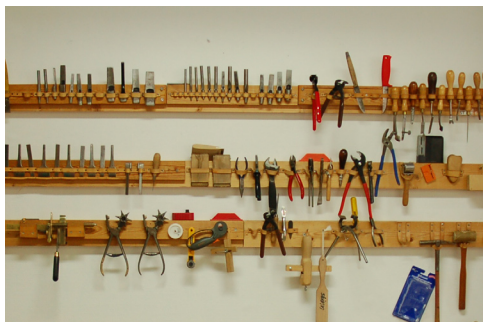

Bild 1. Stenebyskolans läderverktyg.

Vidare finns en mängd olika garvningsmetoder och efterbehandlingsanpassade för att åstadkomma variationer i tjocklek, ytkvalitet och materialegenskaper i stort. På egen hand kan man dessutom förtunna delar av skinnen ytterligare för att exempelvis underlätta kantvikning. Besöket på Stenebyskolan (Bild 1.) var viktigt för baskunskaper i hur olika verktyg bör användas och för hur förändringar i materialet kan hanteras. Jag fick också en inblick i miljöaspekter i relation till läderframställning där garvning och färgbehandling får direkta konsekvenser på miljö och hälsa.

Identitet: individens medvetenhet om sig själv, sin kropp, sin personlighet och sin förmåga till självbestämmande. "Det handlar om att förälska sig i någonting, någonting som verkligen talar till dig på ett plan." Det menar Rupert Thomas (2008), chefsredaktör för inredningsmagasinet *The World of Interiors*, när han talar om god inredning som hem med ett element av självporträtt. Vissa tycker att bostaden kan ha förmåga att reflektera en person medan andra invänder att den här sortens rekvisita används av människor i försök att förverkliga sig själva och i drömmar om gemenskap. (Salas, N. & Wennersten, M. 2011) Just en fråga om gemenskap och parningsritualer anser även inredningsarkitekten Peter Hallén (2011) som i behov att fly från det materiella har sålt sina ägodelar. Den personliga identiteten är kanske just grupptillhörighet. Gemenskaper som förutom livsstil kan formas av religion, plats eller kultur (Salas, N. & Wennersten, M. 2011), sammanlänkade av sinnliga och traditionella riter.

Grupptillhörigheten är också ett viktigt tema i Penny Sparke's bok *Introduction To Design And Culture* (2004). Hon skriver här att de formgivna föremålen har spelat en nyckelroll i utvecklingen av det moderna samhället. I samband med att man i början av 1900-talet insåg värdet av produktformgivning som en del i utformandet av nationella eller politiska identiteter blev föremålen också viktiga som budskapsbärare även inom sociala grupper. Föremål som kunde förtydliga en ideologi. Budskapen vid den här tiden rörde framförallt tillgänglighet och kvinnans roll. Idag är budskapen inte nödvändigtvis desamma men lika viktiga för den sociala gemenskapen. Om rekvisita och attribut är "en del av den socialiseringsprocess som formar en människa" (Eriksen, T.H, Henningson, U.S, Hesslow, G & Mogensen, L. 2011) så är inte ens Peter Hallén (2001) villig att helt förneka det. På frågan om de saker han har kvar medger han att det arvegods som bär på en historia, samt de böcker som är en del av hans idévärld, kan han inte göra sig av med.

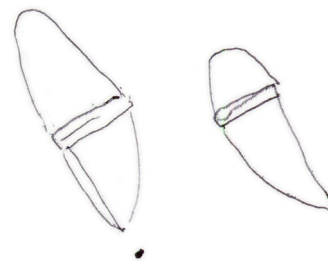

Bild 2. Idéarbete.

Idé. Jag ser på arbetet som uppdelat i lager, där materialet, valet av produkt och tekniken som används för att åstadkomma ett uttryck har arbetat på olika plan. Den berättelse som redan finns i material och tillverkningsmetod blir en del av den bakgrund som genomsyrar det färdiga resultatet. Dessa värden är viktiga men inte direkt kopplade till personlig identitet. Valet av produkt måste i sin relation

till ett existerande föremål illustrera projektets intension. Rörelsen var en viktig faktor då de spår som efter hand förändrar föremålet är en stor del av dess värde. Förslag på produktområden var så produkter knutna till transport. Det är föremål som ständigt följer sin ägare och som talar om en livsstil. Ett annat förslag var en sele eller sittmöbel för barn. Produkter för barn går ofta i arv och blir på det sättet del av en historia. Jag undersökte samtidigt olika typer av läder och dess reaktion till olika element. Experimenten blev till ett bibliotek av mindre läderbitar (Bild 3.) och jag började förstå materialets många möjligheter. I samråd med handledare bestämdes nu att arbetet skulle resultera i ett läderetui, eventuellt som en del av en mindre serie. Det skulle öppna för en mer kommersiell inriktning och förflytta fokus från funktionen hos en specifik produkt till tillverkningsmetod eller ett uttryck.

Bild 3. Materialbibliotek, skissfas 1.

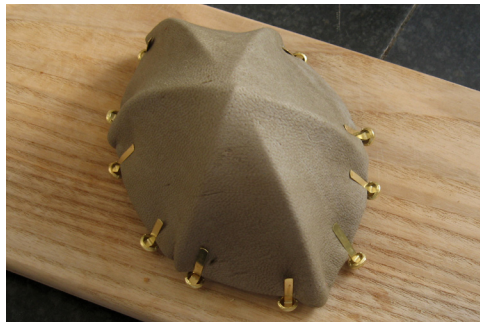

Bild 4. Kromgarvat skinn, krympt över metallram.

Storleken på bitarna i materialbiblioteket ökade efter hand och tre möjliga koncept formulerades varav samtliga syftade till att beskriva materialets levande egenskaper. En linje var att konstruera en så kallad process-vy där likformade fodral, i stället för i färgskala, skiljdes åt av olika stadier i behandlingen av materialet. Det kunde så skapa ett intresse för den process som ligger bakom framställningen av läder och den stora möjligheten till variation. Jag intresserade mig dessutom för lädrets sätt att krympa i vatten (Bild 4.) och möjligheten att på så sätt låsa huden kring en struktur eller två delar samman. En tredje linje handlade om att arbeta bort sömmar, nitar och andra material genom att forma och härda delar av lädret. Jag insåg att de två senare metoderna skulle kunna kombineras på ett bra sätt och beslutade mig för att göra så.

Jag hade vid det här laget ett omfattande skissmaterial. Med det som underlag tog jag fram en mängd vikta former vars konstruktioner kunde låsa sig själv. Ett antal av dessa valdes ut, justerades i skala och kompletterades av formar i plast. (Bild 5.)

Bild 5. Testbit vikt över plastform.

Bild 6. Undersökning av härdningstekniker.

För att vidare undersöka lädrets reaktion med vatten och värme gjorde jag här en mängd tester med mindre, vikta läderbitar. (Bild 6.) Dessa blöttes i kallt eller varmt vatten varefter vissa torkades i rumstemperatur respektive varmluft och vissa doppades i kokande vatten eller bakades i ugn, torra eller blöta och under varierande tidsperioder. De tester som gjordes i varmt vatten visade sig hålla mycket bra. Det läder som fick torka långsamt i rumstemperatur behöll en fin yta och en viss flexibilitet och mjukhet.

De första modellerna testades efter form varefter proportioner justerades så att vikkonstruktion och innerform stämde väl överrens med varandra och önskat uttryck. Lädrets sätt att krympa analyserades för att mönstret skulle kunna konstrueras på ett korrekt sätt.

Resultat. *Som Hunter's Bend.* Knopar har man gjort sedan stenåldern. Man använde senor eller remsor av hud för att knyta upp föremål som förvaring. Knoparna har aldrig försvunnit. De används av båtfolk, i temporära byggen och för att försegla säckar.

Dr Edward Hunter brydde sig om att ta tillvara på gamla saker. När hans skosnören slets av ibland slängde han inte dem utan knöt dem samman på ett så rationellt sätt som han kunde tänka sig. Knopen visade sig vara helt unik och mycket användbar och skrevs snart in i *The Ashley Book of Knots* under nummer ABOK #1425A som *Hunter's Bend*.

Hunter's Bend är knutna läderetuier tillverkade i ett stycke vikt läder, härdat och låst i sin konstruktion. (Bild 7.) Serien består av fem delar i olika storlekar som används till det som du brukar bära med dig. En serie läderetuier kan se ut nästan hur som helst. Denna saknar sömmar och nitar och påminner om hur man virar värdefulla varor eller gåvor i silkespapper. Jag hoppas, trots att produktgruppen i sig associeras med läderarbete, att betraktaren uppmärksammar materialet när det används på ett nytt sätt och att man uppskattar ett hantverk som inte kan göras i maskin. Serien är rationellt konstruerad så att formerna gör det möjligt för en läsbar vikkonstruktion att sluta sig kring dem och sedan släppa.

Bild 7. Hunter's Bend.

Jag är förtjust i produkter som förflyttas och förändras, direkt kopplade till aktivitet. Etuiet kommer med tiden att forma sig kring sitt innehåll och beskriva brukarens relation till en ägodel. Etuiet upphör att vara en egen produkt men blir en förlängning av en annan. Genom den historia som finns i slitaget förhöjer den värde men behåller funktion. De kanter som viker sig kring etuierna kommer att accentueras då de slits.

Bild 8. Under tillverkning.

Mönstret till etuiet skärs ut i 1 mm vegetabilgarvad framdel (nöt). Delar av lädret skärfas för att underlätta vik och tunna ut materialet där flera lager kommer att överlappa varandra. Lädret läggs sedan i varmt vatten och viks därefter kring en form för att torka. Lädret måste här stretchas och vridas för att passa kring formen. De övre flikarna låses nu in i klämma för att förhindra materialet från att vrida sig under torkningsprocessen. (Bild 8.) De måste dessutom hål-

las något fuktiga under de två dagar som det tar för lädret att torka. Vikningen kommer att behöva ses till och rättas några gånger under den perioden. Lädret kan arbetas så länge det är fuktigt. Bokstaven på framsidan punsas in innan lädret helt har hårdnat. När lädret är helt torrt kan formen lyftas ur. De metallfjädrar som ska fungera som lås viras nu in i de läderflikar som fortfarande är fuktiga. Klämmor håller åter lädret på plats under torktiden. När allt material är torrt bakas produkten en kort stund på låg värme för att lädret ska hårdas ytterligare något.

Utvärdering & Reflektion. Projektet har inte ett svar på vilken förmåga ett föremål har att forma en identitet men frågan har format produkten. Människor undrar ibland vilka föremål fodralen är avsedda för men jag tycker att mycket av produktens värde ligger i valet av innehåll. Anledningen till läderetuiernas mindre storlekar är i det här fallet den typ av funktionella objekt som människor bär med sig och hur de speglar identitet. Fodralens storlekar och proportioner är exempel på hur en större kollektion skulle kunna se ut. Tekniken kan naturligtvis appliceras även på produkter i större skala som väskor och förvaringsprodukter där flera hudar flätas samman.

Enkelheten i produkterna har varit viktig nu men jag tycker också att det finns anledning att undersöka hur man genom samma teknik har möjlighet att skapa ett mer komplext uttryck.

När resultatet av projektet i början formulerades som en produkt i läder såg jag materialet som produktens kontext, som en symbol för kvalitet, i första hand. Materialet och hantverket blev under arbetet viktigare. Jag tycker att det ger en större tyngd till projektet och är glad för den utvecklingen. Samtidigt har den oprövade tekniken komplicerat arbetet. Tillverkningsmetoden är beroende av få verktyg men istället tidskrävande. Den liknar endast i till viss del traditionellt läderarbete och kräver därför övning även för en erfaren hantverkare. För mig har det inneburit svårigheter med planering av presentationsmaterial där mindre justeringar av inlämnade prototyper fortfarande återstår till en fungerande produkt. Samma problematik kan naturligtvis återkomma i planeringen av produktion.

Ett stort arbete visade sig ligga i hanteringen av de verktyg som krävdes i tillverkningen, för att hålla konstruktionen samman utan att lämna synliga spår och svärta lädret med metall eller för att skydda det blöta skinn från solen utan att skada strukturen i ytan. En del av skönheten med arbetet är spåren av tillverkning som finns kvar, inbyggda i produkten. En sådan estetik behöver dock en balanserande precision i helhet. Konceptet i sig kräver dessutom förändring över tid och därför god kvalitet. Det gäller även den låsanordning som finns i de producerade prototyperna vars kvalitet kan förbättras med planering.

Resonerar man kring identitet i relation till en produkt måste produkten ses som en förmedlare av ett budskap. Det är i det här fallet historien som en förlängning av ett existerande objekt men också fokus mot hantverk och naturliga material. Etuier med samma form och funktion skulle kunna tillverkas på ett annat sätt och hur produkten mottages kommer att bero på i vilken kontext den presenteras men idén med arbetet bygger inte på funktion utan på ett materials egenskaper, att en skål vatten och en garvad hud kan forma en produkt.

Bild 9. Hunter's Bend. Foto av prototyper.

Bild 10. Hunter's Bend. Foto av prototyper.

Källförteckning

Böcker

Crawford, I. (2006) *Sensual Home – Liberate your senses*. London, Quadrille.

Forty, A. (1986) *Objects of Desire: Design and Society Since 1750*. London, Thames & Hudson Ltd.

Michael, V. (1994) *The Leatherworking Handbook*. London, Cassel.

Powers, A. (2002) *Nature in Design*. London, Conran Octopus Ltd.

Sparke, P. (2004) *An Introduction to Design and Culture*. London, Routledge.

Vass, L. & Molnär, M. (2000) *Herrskor*. Köln, Könemann.

Quilleriet, A.J. (2004) *The Leather Book*. New York, Assouline.

Tidskrifter

Agerman, J. & Thomas, R. (2008) *Interior*, Acne Paper no.7, s.39.

Muntliga källor

Adleman A.B. & Hemström, O. (2011) *Shopaholics*. SR, Tendens, 17 mars 2011, 14:50.

Alfredson, E. (2011) *Skinseminarium med lamm-, får- och getskind i fokus*. Stenebyskolan, Dals Långed, 11 mars 2011.

Berglund, J. & Hallén, P. (2011) *Samtalet: Jag sålde allt*. SR, Tendens, 22 mars 2011, 14:42.

Eriksen, T.H, Henningsson, U.S, Hesslow, G & Mogensen, L. (2011) *Identitet*. SR, Filosofiska rummet, 22 januari 2005, 17:00.

Ljung, S. (2010) *Hermès – trendig tradition av sadlar, sidenscarves & samlare*. SR, Stil, 14 januari 2010, 13:56.

Magnusson, J. & Wiman, B. (2011) *Fyra nyanser av vitt*. SR, Kulturradion: Nya Vågen, 27 januari 2011, 13:07

Salas, N. & Wennersten, M. (2011) *På tal om Emma Bovary: Brokad och bröd*, SR, Radioteatern Klassiker, 2 februari 2011, 19:03.

Webb

Beuttel, B (2007). *Japanese Packaging Design #3*. PingMag [www].

Tillgängligt på:
<<http://pingmag.jp/2007/08/31/japanese-packaging-design-series-1-gifted-with-beauty/>>
[Hämtad 13.3.2011]

Carlson, M. (2004) *Cuir Bouilli/Hardened Leather FAQ* [www]. Tillgängligt på:
<<http://personal.utulsa.edu/~marc-carlson/leather/hl.html>>
[Hämtad 18.2.2011]

Eugene. *Leather Flask, Brown*. Etsy [www]. Tillgängligt på:
<<http://www.etsy.com/listing/55555397/leather-flask-large-brown>>
[Hämtad 18.2.2011]

Hasan, S. (2008) *Collectiveness & Craft*. Simon Hasan [www]. Tillgängligt på:
<<http://www.simonhasan.com/Vase%20Family%209.html>>
[Hämtad 18.2.2011]

Lohman, J. (2005) *Cow benches*. Julia Lohman [www]. Tillgängligt på:
<<http://www.julialohmann.co.uk/work/gallery/cow-benches>>
[Hämtad 18.2.2011]

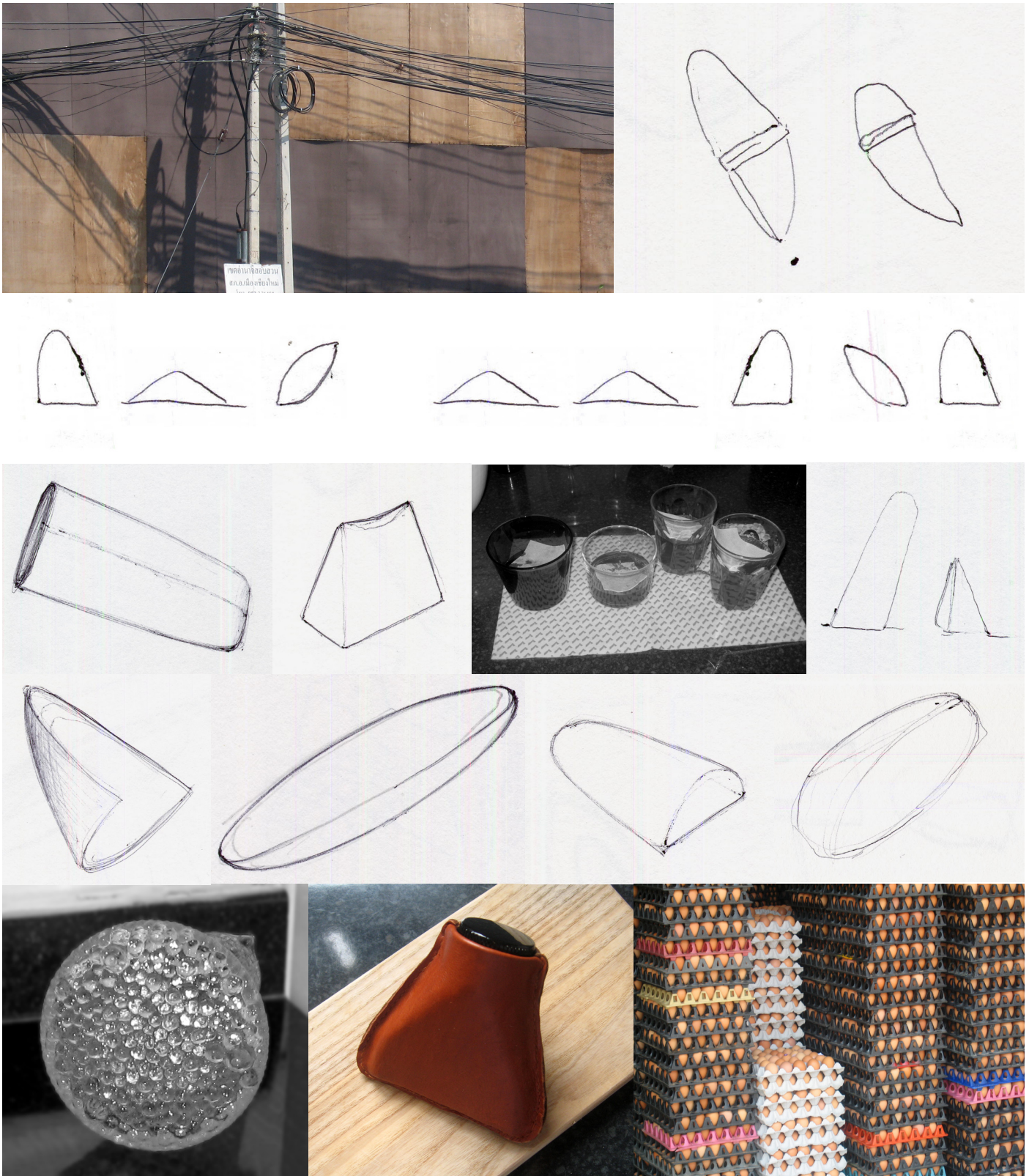
Origami Base Folds. *Origami-Instructions.com* [www]. Tillgängligt på:
<<http://www.origami-instructions.com/origami-frog.html>>
[Hämtad 13.3.2011]

Voyce, J. (2010) *Leather*. Design Trends. Tillgängligt på:
<<http://trends.voyce.com/index.php/2010/11/22/leather/>>
[Hämtad 13.3.2011]

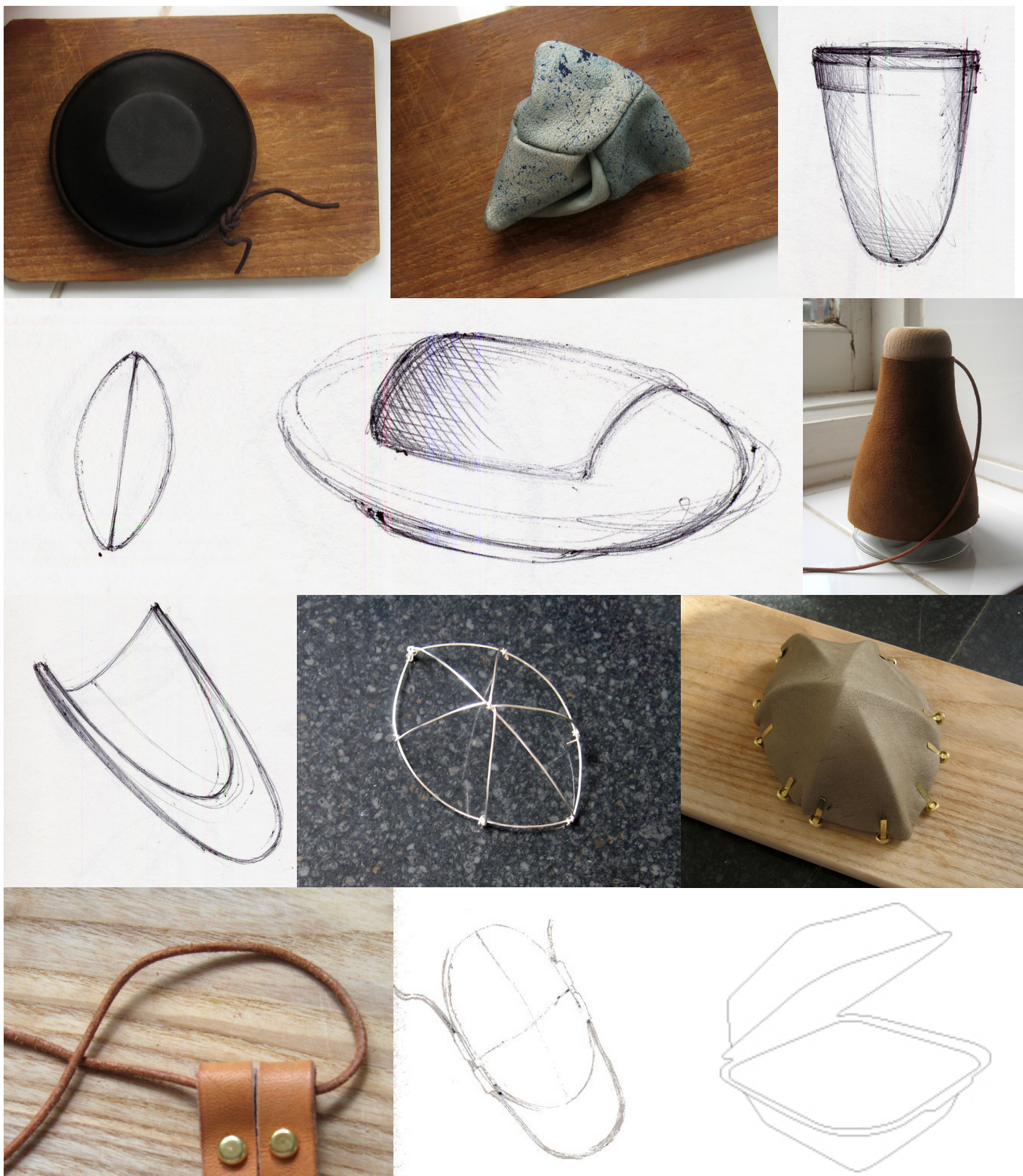
Bildkällor

Samtliga bilder: Tove Emilsson.

Konceptarbete. Processvy. Framtagningen av läder är en komplex process. Materialet befinner sig i en mängd olika stadier. Det mjuka, naturliga lädret kontrasterar mot den hårda, transparenta råhuden. Det mörknade, begagnade lädret med fläckar och repor mot det slipade, färgade. När olika egenskaper kombineras framträder materielets värden och en annars osynlig tillverkningsprocess. Som separata objekt blir de till en processvy att sedan välja och kombinera ifrån.

Konceptarbete. Krymp läder, lås. Det finns många möjligheter i det sätt som läder krymper då det blöts eller kokas. Över en grundstruktur kan ett hölje, ett lock eller en botten läsas. Med hjälp av läder kan så en ytstruktur skapas. Delar av ett föremål kan läsas samman eller bindas med leder och gångjärn.

Konceptarbete. Sömlös linje. En kombination av härdat läder och naturligt, mjukt ger en kontrast som visar på materialets kvaliteter och gör samtidigt en sömlös konstruktion möjlig. En hård utsida kan i samma stycke fortsätta i en mjuk insida. Delar av ett vikt objekt kan härdas i stället för att sys eller nitas. Att det mjuka lädret sluter sig kring etuiets innehåll ger funktionell kvalitet men också en värdefull patina över tid.

